

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **M. K.**, bytem Lačnov 208, v řízení zastoupeného Bc. Miroslavem Popovským, bytem Kroměříž, Vrchlického 682/4, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.11.2011 č.j. MV-18448-4/SO-2011, ve věci pobytu cizince na území České republiky,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 7.11. 2011 č.j. MV-18448-4/SO-2011 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 91,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Vsetín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 11. 2010 č.j. CPBR-00497-14/CI-2010-064069, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o povolení dlouhodobého pobytu za účelem výkonný manažer – účast v právnícké osobě a dlouhodobý pobyt neudělen.

Namítá, že:

- 1) mu měl být dlouhodobý pobyt udělen z důvodů, které obsáhle popsal v odvolání a tímto na ně odkazuje,
- 2) byl žalovanou zkrácen na svých právech, když se žalovaná v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádala s námitkami, které uvedl v odvolání.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že žalobce nesplňoval v době jejího rozhodování podmínku trestní zachovalosti dle § 174 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 31.12.2010, jak bylo ověřeno výpisem z rejstříku trestů.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Nejprve však krajský soud zdůrazňuje, že se nemohl zabývat žalobním bodem 1). Podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. např. již rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 17.2.1995 č.j. 6 A 15/94-39, uveřejněný ve Výběru soudních rozhodnutí ve věcech správních, který vycházel jako příloha časopisu Správní právo, sešit 6/96, č. 136) žaloba, která odkazuje na důvody opravného prostředku, který žalobce podal v řízení před správním orgánem, nevyhovuje ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Žalobce je povinen jím spatřované důvody nezákonnosti naříkaného rozhodnutí explicitně v žalobě uvést a vymezit tak rozsah soudní kontroly rozhodnutí správního orgánu.

Pokud však žalobce v nyní posuzované věci toliko odkázal na důvody uplatněné v odvolání, není tento jeho odkaz možno považovat za řádný žalobní bod.

Důvodný je však žalobní bod 2).

Z obsahu napadeného rozhodnutí soud zjistil, že toto krom výrokové části, konstatace průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, konstatace odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, údaje o jeho doručení zmocněnci žalobce a údaje o tom, že žalobce podal odvolání, obsahuje toliko následující úvahy žalované: *„Odvolání, které bylo podáno v zákonné lhůtě, bylo posouzeno odvolacím orgánem. Byly vyhodnoceny předložené podklady a důvody vedoucí k vydání napadeného rozhodnutí. Vyhodnocením spisového materiálu lze konstatovat, že v průběhu vedeného správního řízení nedošlo ze strany správního orgánu*

I. stupně k pochybení. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí.“ Dále již následuje jen poučení o nemožnosti odvolání, otisk razítka žalované a popis předsedy VI. senátu žalované.

Krajský soud konstatuje, že takovéto strohé odůvodnění napadeného rozhodnutí by bylo akceptovatelné maximálně za situace, kdy by účastník podal odvolání blanketní, bez uvedení konkrétních námitek proti postupu a závěrům správního orgánu I. stupně. Z obsahu odvolání však krajský soud zjistil, že toto blanketní není a obsahuje přinejmenším tři konkrétní námitky, a to:

- 1) námitku překážky vycestování spočívající v tom, že bude-li muset žalobce opustit území ČR, nebude moci dostát svým obchodním závazkům, z čehož mu hrozí vznik sankcí,
- 2) námitku, že správní orgány nepostupovaly vůči žalobci již dříve (nebylo zahájeno správní řízení o zrušení dříve povoleného dlouhodobého pobytu), a
- 3) námitku věci rozhodnuté, kdy žalobce má za to, že bude za totéž jednání trestán dvakrát, jednak tresty dle trestního příkazu trestního soudu, jednak neudělením dalšího dlouhodobého pobytu.

I v této otázce je judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dlouhodobá a konstantní. Opět již Vrchní soud v Praze v rozhodnutí ze dne 26.2.1993 č.j. 6 A 48/92-23, uveřejněném ve Výběru soudních rozhodnutí ve věcech správních, který vycházel jako příloha časopisu Správní právo, č. 27/1994, uzavřel, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.

Krajský soud konstatuje, že k situaci popisované v citovaném rozsudku Vrchního soudu v Praze došlo i v nyní posuzovaném případě, neboť i přes konkrétní námitky žalobce uvedené v odvolání žalovaná omezila své úvahy jen na údaj o tom, že dospěla k závěru, že správní orgán I. stupně nepochybil; s námitkami žalobce se žádným způsobem nevypořádala. V napadeném rozhodnutí tak absentuje jakákoliv konkrétní úvaha žalované o odvolacích námitkách, kterou by mohl krajský soud přezkoumat.

Krajský soud proto napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalované k dalšímu řízení.

Pro úplnost krajský soud dodává, že vzhledem k tomu, že již rozhodl o věci samé, nerozhodoval samostatně o návrhu na přiznání odkladného účinku, který byl soudu doručen 14.2.2012.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacené poštovné ve výši

91,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 5. března 2012

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu